

SFINKS

AUTOR

Nie znamy autora tej płaskorzeźby.

TECHNIKA

Stiuk, czyli gips i farba.

GDZIE

Dom przy ulicy Leszczyńskich numer 17 w Lesznie.

POJĘCIA

Stiuk - szlachetny tynk używany do wyrobu rzeźb.

Gips – skała w postaci kamienia gipsowego. Kamień gipsowy wypala się, żeby uzyskać materiał do prac rzeźbiarskich. Zmielony kamień łączy się z wodą i tworzy odpowiednie formy. Gips szybko twardnieje, więc prace rzeźbiarskie trzeba wykonać szybko.

Symbol - znak, osoba, zwierzę, przedmiot, które coś oznacza.

Starożytny Egipt - był wysoce rozwiniętą cywilizacją starożytnego Bliskiego Wschodu położoną w północno-wschodniej Afryce w dolinie i delcie Nilu.

Starożytna Grecja - cywilizacja, która w starożytności rozwijała się w południowej części Półwyspu Bałkańskiego, na wyspach mórz Egejskiego i Jońskiego, wybrzeżach Azji Mniejszej, a później także w innych rejonach Morza Śródziemnego.

Cywilizacja - poziom rozwoju osiągnięty przez społeczeństwo w danej epoce historycznej. Miarą rozwoju jest opanowanie, wiedzą i techniką, przez ludzi sił przyrody i wykorzystania jej bogactw.

Klasycyzm – kierunek w sztuce nawiązujący do wzorów antycznych.

OPIS

Pod oknami na pierwszym piętrze znajduje się ozdobny pas nazywany fryzem. Znajdują się tam płaskorzeźbione w stiuku wizerunki ludzi i fantastycznych stworów – lwów z ludzką głową i skrzydłami, czyli sfinksów.

Sfinks jest fantastycznym stworzeniem to oznacza, że nie istnieje naprawdę.

Wygląda jak lew z ludzką głową.

Wymyślono go w starożytnym Egipcie.

Sfinksy, tak jak lwy uważane były za strażników ważnych miejsc, świątyń i grobowców.

W starożytnej Grecji figury sfinksów ustawiano, żeby pilnowały miast.